

СЛЪНЧО

ВЕСТНИКЪ ЗА УЧЕНИЦИТЪ ОТЪ ШУМЕНСКА УЧЕБНА ОКОЛИЯ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ МЕСЕЦЪ

Редактира комитетъ отъ учители.

БРОЯ 1 ЛЕВЪ

Ръкописи и суми се изпращатъ до
Срѣдищния директоръ—Шуменъ

Разрешень съ № 1020 — 3. II. 1937 г. на
г. Областния директоръ — Шуменъ.

ЕДИНЪ ПОЗИВЪ.

Драги ученици, дружеството „Бъл. Старина“ въ Шуменъ е издало единъ позивъ до цѣлия бъл. народъ. Вашитѣ учители ще ви говорятъ за него и ще ви поискатъ левче. Не се колебайте, дайте го.

Какво е дружеството, какво го преследва и какво е направило, ще ви кажемъ.

То е основано въ Шуменъ преди 13 год., като си поставя за целъ да издирва, запазва и украсява старинитѣ въ североизточна България, кждето се зародила нашата държава.

Ето какво е постигнато до сега: направени сж пжтица до разкопкитѣ въ Мадара, Преславъ и Плиска, построени сж музейни помѣщения при сжщитѣ, мостъ на рѣка Тича, такъвъ къмъ скалитѣ въ Мадара, залесени сж районитѣ на старинитѣ, правени сж разкопки, като намѣреното е запазено и проучено.

Всичко това, драги ученици, струва стотици хиляди левове и много, много трудъ и грижи.

Дружеството е било подпомагано отъ разни учреждения, държавата, войската и трудоваци. Около старинитѣ въ Мадара, Плиска

и Преславъ трѣбва да се създадѣтъ народни градини, спални и удобства за васъ, та като отивате тамъ, да отпочивате добре.

Нима вие ще откажете вашата подкрепа? Тя ще бжде пакъ за васъ.

Земята крие ревниво още много ценни старини. Вашитѣ левчета ще помогнатъ да видятъ тѣ бѣлѣ свѣтъ.

Вашитѣ левчета ще подпомогнатъ нашитѣ учени да напишатъ пълна българска история, следъ като земята имъ разкрие пазви и покаже грижливо криенитѣ до сега руини.

Старинитѣ сж на цѣлия бъл. народъ. Дружеството само ги търси и пази.

Българскитѣ ученици трѣбва да го подпомагатъ.

Дайте вашитѣ левчета съ съзнанието, че възкресяватъ старата България, че градите новата. Тѣй ще оправдаете хубавитѣ надписи — клетви, що красятъ класнитѣ ви стаи, съ които вие обещавате вѣрна служба на народа. Инѣкъ, тѣ ще останатъ само думи. Запомнете: само думи, равностилни на лъжи!

Слънчо.

СТИХОТВОРЕНИЯ отъ Веса Паспалева.

Предпролѣтъ.

Още изъ полето
Прѣспи се бѣлѣятъ,
Агънца въ кошари
Гласовито блѣятъ.
Съ вихритѣ лудува
Сѣчко безъ умора,
бисерно кокиче
цѣвна край стобора.

Слънцето презъ облакъ
радостно поглежда—
Зимата доприда
бѣлата си прежда.

Агънца игриви
припкатъ изъ кошари,
Сѣчко сѣчивата
вече си товари.

Бърже се пилѣятъ
вѣтроветѣ луди—
Пролѣтъ задъ горитѣ
Вечъ отъ сънь се буди!

Колибарче.

Не личатъ ржчици
Не личатъ краченца.
Само подъ калпака
свѣтятъ две оченца.

Шаечнитѣ дрешки
цѣли побѣлѣли,
сякашъ е повито
въ бабини кждели.

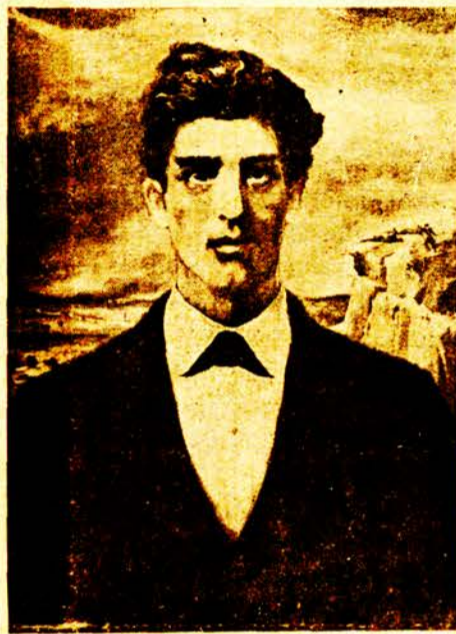
Шарена торбичка
метната на рамо,
Хълмчето преваля
още рано, рано.

Ни отъ студъ се плаши
ни отъ зимни хали.
Въ прѣспи до колѣни
цѣло се завая.

Ту съ уста подсвири
ту гласле издигне.
Съ пѣсенъ до школото
по-скоро ще стигне!

ГОЛЪМИ БЪЛГАРИ.

Л. Славова.

Панайотъ Воловъ

(портретъ отъ Петъръ Панайотовъ)

Тежкитѣ и нерадостни дни на робството откършиха една свѣтла редица отъ скромни дейци, които посвѣтиха силитѣ си за политическото освобождение на народа ни.

Между тѣхъ високо се издига Панайотъ Воловъ. Родень е въ Шуменъ 1848 год. Родителитѣ му били бедни. Баща му, Вичо Во-

ловъ, билъ дикиджия. Издържалъ го до III класъ и пожелалъ синъ му да усвои неговия занаятъ. Но малкиятъ Панайотъ искалъ да продължи учението си. Майка му склонила башата да изпратятъ П. Воловъ въ Букурещъ при Маринча Бенлията—вуйчо на Панайота. М. Бенлиевъ го изпратилъ въ Русия гр. Николаевъ,

гдето свършва гимназия на негови срѣдства. Следъ това билъ изпратенъ въ Одеса. Тамъ завършилъ съ голѣмъ успѣхъ учението си. Вѣрналъ се въ България, той билъ назначенъ въ родния си градъ за учителъ и директоръ въ прогимназията. (старата II прогим.)

По-късно билъ апостолъ на IV. революционенъ окръжги душата на априлското възтание. При несполуката на последното, Воловъ прехвърлилъ Стара планина и когато миналъ Янтра близо до гр. Бѣла, се удавилъ съ другаритѣ си, за да не попаднатъ въ ржцетѣ на подтисника.

Тихъ, скромень и мълчаливъ работникъ! Но подъ тая външность на П. Волова се криела благородна, възвишена душа, за която свободата на българина—робъ била целъ и смисълъ на живота.

Единъ хубавъ примѣръ за потомцитѣ!

Ив. Вазовъ.

Воловъ.

(Изъ „Бунтътъ“).

Бухти пѣнлива Янтра,
изъ брѣгове изкача,

Издига, сваля, плѣска тя
мжтни си вълни,

И камъне търкаля и джбове
отвлача,

Широка и сърдита реве
и се пѣни.

Преследвани упорито съсь
викъ, угрози страшни

Отъ орда побѣснѣла,
отъ варваринъ жестокъ

Троицата другари*) ранени,
гладни, прашни,

Пристигатъ премалѣли
при буйния потокъ.

И гледатъ безнадежно
и съ потъмнѣли очи

Потерята че иде, като
вихъръ, съ ядѣи съ гнѣвъ,

И Янтра отпреде, като се
лѣй, клокочи...

И гледатъ безнадежно
и съ потъмнѣли очи

Потерята че иде, като
вихъръ, съ ядѣи съ гнѣвъ,

И Янтра отпреде, като се
лѣй, клокочи...

И видятъ нейна буйность
и слушатъ нейния ревъ!

Минутата е страшна, катъ
мълния, катъ трѣсъкъ

Черкезитѣ сж диви...
Черкезитѣ търчатъ!

И тѣхний викъ се слива
съсь Янтриния плѣсъкъ

Отзадъ позоръ, бѣсило,
отпреде — адъ и смъртъ!

„Другари! дума Воловъ —
не трѣбва да треперимъ,

„Сждбата ни горчива дойде
на помощъ намъ,
„Въ тази рѣка ний можемъ
спасение да намѣримъ:
„Въ нея нѣма робство,
въ нея нѣма срамъ!“
И тритѣ храбри момци,
по духъ по клетва братя,
Пристѣпиха печално къмъ
мжтнитѣ вълни,
И Янтра ги прегръща
въ хладни си обятъя,
И пакъ бухти и плѣска
— и ядно се пѣни...

Нашиятъ именитъ писателъ и съгражданинъ Стел. Чилингировъ, въ книгата си „Невижданъ врагъ“, е описалъ много добре първитѣ прояви на Воловъ, като родолюбецъ, и времето, презъ което живѣлъ и се проявилъ.

Деца, чели ли сте тая книга?

Прочетете я. Малко сж такива книги у насъ.

Слънчо.

*) Воловъ, Икономовъ и Стояновъ.